

hører til den pågældende serie, og, hvis midlerne heri er utilstrækkelige, til midler i serier, der hæfter solidarisk med den pågældende serie. Forslaget svarer til den gældende bestemmelse, idet man dog præciserer, at påløbne renter af fordringer er omfattet af realkreditobligationsejernes krav mod serien.

De foreslåede bestemmelser indebærer endvidere som noget nyt, at indehavere af realkreditobligationer og andre værdipapirer, som ikke er udstedt i serier med seriereservefonde, på tilsvarende vis i en konkurs har stilling som separatister til en del af realkreditinstituttets øvrige aktiver.

Den i stk. 2 foreslåede bestemmelse indebærer således, at indehavere af realkreditobligationer og andre værdipapirer, som ikke er udstedt i serier med seriereservefonde, men af instituttet i øvrigt, jf. § 54, stk. 2, i en konkurs har stilling som separatister til en andel af den del af instituttets aktiver, der ikke er i seriereservefondene. Den del af instituttets aktiver, disse obligationsejere m.v. har separatistkrav overfor, svarer til de aktiver i instituttet i øvrigt, der udgøres af de til obligationerne og andre værdipapirer hørende pantebreve, der ikke er udstedt i serier, samt et beløb svarende til 8 pct. af disse pantebrevs risikovægtede aktiver, svarende til solvenskravet til disse pantebreve, jf. § 53, stk. 2.

Midlerne, hvortil indehaverne af disse realkreditobligationer og andre værdipapirer har separatistkrav, er således begrænset til den del af aktiverne i instituttet i øvrigt, der i princippet svarer til, hvad der ville have været i en seriereservefond, såfremt disse realkreditobligationer m.v. var udstedt i serier med seriereservefonde. Herved sikres disse kreditorer i princippet samme retsstilling ved et realkreditinstituts konkurs som indehavere af realkreditobligationer og andre værdipapirer, der er udstedt i serier med seriereservefond.

Er der, efter at separatistkravene er opfyldt, overskydende midler i serier eller instituttet i øvrigt, indgår disse i konkursmassen i overensstemmelse med de almindelige regler i konkursloven herom.

Konkursmassen anvendes til fyldestgørelse af konkurskreditorerne i overensstemmelse med reglerne i konkurslovens kapitel 10 om konkursordenen. Eventuelle ufyldte krav fra indehavere af realkreditobligationer og andre værdipapirer betales dog før de fordringer, der er nævnt i konkurslovens § 97 (simple fordringer). Sådanne ufyldte krav dækkes i forhold til restfordringens størrelse.

Det bemærkes, at det i vilkåret for en serie kan være bestemt, at indehaverne af realkreditobligationer eller andre værdipapirer alene kan rette deres krav mod den pågældende serie eller serier, der hæfter solidarisk hermed, jf. realkreditlovens § 54, stk. 3.

I så fald kan ufyldte krav separatistkrav ikke rettes mod konkursmassen.

Indskydere af ansvarlig indskudskapital i form af værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud er i henhold til låneaftalen efterstillet alle andre konkurskreditorer.

Vedrørende de nærmere regler for behandlingen af et realkreditinstituts konkurs henvises til bemærkningerne til nr. 34.

Til nr. 22

Der foreslås en ændring af overskriften således, at denne bedre afspejler indholdet af kapitlet.

Til nr. 23

Den foreslåede bestemmelse er dels en konsekvens af de under nr. 12 nævnte ændringer og dels en tydeliggørelse af, hvilke midler placeringsreglerne gælder for. Den nuværende henvisning i § 60 til § 53 relaterer sig ikke til, hvilke elementer der kan indgå i den ansvarlige kapital, men relaterer sig til størrelsen af det samlede beløb (kravet til den ansvarlige kapital).

Indregningen af solidarisk hæftelse i den nuværende udformning af § 60 kan derfor indebære, at stort set hele den indbetalte kapital skal anbringes i børsnoterede obligationer.

Det har ikke været intentionen, at placeringen af realkreditinstituttets midler skulle inkludere krav til placering modsvarende den indregnede solidariske hæftelse. Da den solidariske hæftelse ikke er indbetalt, kan der ikke ske anbringelse af midler svarende til denne, da disse ikke vil være til stede.

Til gengæld foreslås placeringsreglerne tillige at indbefatte samtlige hel- eller delvis tilbagebetalingspligtige midler i de ældre serier fra før 1972.

I forbindelse med ændringen foreslås det tillige at erstatte de nuværende to forskellige procentsatser på henholdsvis 65 og 50 med en enkelt på 60, hvilket typisk vil svare til det vejede gennemsnit af disse to satser. Der er således ikke tale om nogen realitetsændring.

Til nr. 26

Som følge af, at det foreslås, at en serie kan optage ansvarlig indskudskapital, præciseres det, at en serie med seriereservefond ikke kan indskyde midler i andre serier som en sådan kapital.

Det præciseres endvidere, at såfremt realkreditinstituttet i øvrigt optager ansvarlig indskudskapital, kan der ikke ske indskydelse af ansvarlig indskudskapital i serier med et større beløb end det, realkreditinstituttet i øvrigt selv har optaget af denne kapi-